

то стоять отъ далечь: но искренна-та имъ и сърдечна любовь къмъ Іисуса не гы оставяше да ся оттеглять отъ мѣсто-то; стоять и гледать като умира любезный-тъ имъ Спаситель за тѣхно-то и наше-то избавленіе отъ вѣчнож-тж смерть.

П. Какъ ся погребе Іисусъ?

О. И когато станж вечерь, дойде единъ богатъ человѣкъ отъ Аримаѳеѧ, на име Йосифъ, който и самъ бѣше ся училъ при Іисуса. Той дойде при Пилата и поиска тѣло-то Іисусово. Тогази Пилатъ повелѣ да му ся даде тѣло-то. И като зѣ Йосифъ тѣло-то, обви го съ чистж плащаницж, и положи го въ новый-тъ свой гробъ, който бѣ изсѣклъ въ камъкъ-тъ, и като привали камъкъ голѣмъ на гробъ-тъ на врата-та, отиде си. А тамо бѣше Марія Магдалина и друга-та Марія, та сѣдяхж срещж гробъ-тъ. Ст. 57—61.

П. Какъ ся смѣташе вѣчеръ-та?

О. Іудеи-ти смѣтахж *девъ вечери*, единъ отъ деветый до дванадесетый часъ на день-тъ, и друга подиръ захожданіе-то на слѣнце-то. Отъ Іоан. 19; 31 явно е че тука значи първж-тж вечеръ, прѣди захожданіе-то на слѣнце-то.

П. Кой дойде наедно съ Йосифа, и що донесе?

О. Никодимъ, който бѣ дошелъ при Іисуса прѣзъ ношъ, и донесе едно смѣщеніе отъ смирнѣ и алой до сто литры. И тѣй зѣхж тѣло-то Іисусово, и обвихж го въ плащаницж съ ароматы, както е обычай на Іудеи-ты да погребаватъ. Іоан. 19; 39, 40. Така тѣзи боязливи ученици Христови чрѣзъ Божії-тж благодать намѣрихж дѣрзѣсть да направятъ това което трѣбуваше за погребеніе-то Іисусово, въ едно врѣме въ което най близни-ти му послѣдователи бѣхж изгубили всичк-тж си дѣрзостъ.

П. Що прѣложихж първоосвященици-ти заради пазеніе-то на гробъ-тъ Іисусовъ?